

Etusivu>Rahavaateet>Eurooppalainen maksamismääräys Eurooppalainen maksamismääräys

Bulgaria

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Bulgarian siviiliprosessilain (*Grazhdansko protsesualen kodeks*) (julkaistu 20.7.2007 virallisessa lehdessä N:o 59, tuli voimaan 1.3.2008, ja viimeiset muutokset julkaistu virallisessa lehdessä N:o 86/2017) XXXVIII luvussa "Maksamismääräysmenettely" säädetään yksinkertaistetusta menettelystä, jonka avulla kantaja voi periä saataviaan, jos vastaaja ei todennäköisesti vastusta vaatimusta.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Siviiliprosessilain 410 §:n mukaan velkoja voi pyytää täytäntöönpanomääräyksen antamista seuraavien saatavien perusteella:

rahamääräiset saatavat tai saatavat, jotka koskevat korvattavissa olevia tavaroita, jos kanne kuuluu piirituomioistuimen (*rayonen sad*) toimivaltaan; sellaisen irtaimen omaisuuden siirto, jonka velallinen on saanut sillä ehdolla, että hän palauttaa sen, tai joka on pantattu tai jonka velallinen on siirtänyt, koska hänet on veloitettu luopumaan omistuksesta, edellyttäen, että kanne kuuluu piirituomioistuimen toimivaltaan.

Hakemuksen on täytettävä siviiliprosessilain 127 §:n 1 ja 3 momentin ja 128 §:n 1 ja 2 momentin vaatimukset, ja siinä on ilmoitettava pankkitili tai muu maksutapa.

Lisäksi siviiliprosessilain 417 §:ssä säädetään nimenomaisesti, että kantaja voi pyytää täytäntöönpanomääräyksen antamista, kun saatava sen määrästä riippumatta perustuu

hallintoelimen toimeen, jonka täytäntöönpanovastuu kuuluu siviilituomioistuimille;

kirjanpitoaineistoon tai -otteeseen, jolla vahvistetaan valtion elinten, kuntien ja pankkien saatavat;

asiakirjaan tai sopimukseen, jonka allekirjoitukset notaari on vahvistanut ja jotka koskevat niissä olevia veloitteita rahamäärien tai muiden korvattavien tavaroiden maksamisesta sekä veloitteita tiettyjen tavaroiden siirrosta;

panttirekisteriotteeseen, joka koskee kirjattua vakuutta ja täytäntöönpanon aloittamista, kun on kyse vakuutena olevien esineiden siirrosta;

panttirekisteriotteeseen, joka koskee kirjattua osamaksukauppasopimusta tai leasing-sopimusta, jossa määrätään myytyjen tai leasing-sopimuksen kohteena olevien tavaroiden palauttamisesta;

veloitteita ja sopimuksia koskevan lain (*Zakon za zadalzhniyata i dogovorite*) 160 §:n ja 173 §:n 3 momentin mukaista panttausta tai kiinnitystä koskevaan sopimukseen;

voimassa olevaan säädökseen, jossa vahvistetaan yksityinen, valtion tai kunnan saatava, kun se pannaan täytäntöön siviiliprosessilain mukaisesti; maksuvajauksen vahvistavaan asiakirjaan;

velkakirjaan, vekseliin tai muuhun vastaavaan arvopaperiin sekä obligaatioon tai obligaation kuponkiin.

Kun siviiliprosessilain 417 §:ssä tarkoitettuun hakemukseen on liitetty asiakirja, johon saatava perustuu, velkoja voi pyytää tuomioistuinta määräämään välittömästi täytäntöönpanosta ja antamaan ulosottomääräyksen.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Saataville ei ole ylärajaa, jos ne perustuvat siviiliprosessilain 417 §:ssä tarkoitettuihin asiakirjoihin.

Muissa tapauksissa, kun saatava koskee rahamääriä, korvattavia tavaroita tai omaisuuden siirtoa, täytäntöönpanomääräys voidaan antaa vain, jos kanne kuuluu piirituomioistuimen toimivaltaan. Piirituomioistuin on toimivaltainen käsittelemään siviili- ja kauppaoikeudellisia kanteita, jos kyse on enintään 25 000 levin rahamäärästä, sekä elatusapukanteita, työoikeudellisia kanteita ja kanteita, jotka perustuvat maksuvajauksen vahvistavaan asiakirjaan.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettelyn käyttö on vapaaehtoista. Vaikka täytäntöönpanomääräyksen antamisen edellytykset täytyisivät, kantajan ei ole pakko käyttää täytäntöönpanomääräysmenettelyä, vaan hän voi nostaa kanteen tavallista kannemenettelyä noudattaen.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Täytäntöönpanomääräystä ei anneta, jos velallisella ei ole pysyvää osoitetta tai tavanomaista asuinpaikkaa taikka rekisteröityä toimipaikkaa tai yrityksen kotipaikkaa Bulgariassa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Hakemus on toimitettava velallisen pysyvän osoitteen tai rekisteröidyn toimipaikan perusteella toimivaltaiseen piirituomioistuimeen. Tuomioistuimella on kolme päivää aikaa viran puolesta varmistaa alueellinen toimivalta. Jos tuomioistuin katsoo, että asia ei kuulu sen toimivaltaan, se toimittaa asian edelleen toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

On käytettävä oikeusministeriön hyväksymää hakemuslomaketta. Hakemuslomake on liitteenä oikeusministerin 20. helmikuuta 2008 antamassa asetuksessa N:o 6, jossa säädetään täytäntöönpanomääräystä koskevien lomakkeiden, täytäntöönpanomääräyksen antamista koskevien hakemusten ja muiden täytäntöönpanomääräysmenettelyyn liittyvien hakemusten hyväksymistä (siviiliprosessilain 425 §).

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Se ei ole pakollista.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Hakemuksessa kuvataan ne seikat, joihin vaatimus perustuu, ja vaatimuksen kohde.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Siviiliprosessin 410 §:n mukaiseen hakemukseen ei tarvitse liittää vaatimusta perustelevaa näyttöä. Kantaja voi liittää sellaista näyttöä, mutta hänellä ei ole velvollisuutta tehdä niin, koska menettelyn tavoitteena on vain selvittää, vastustetaanko vaatimusta. Riittää, että kantaja väittää, että hänellä on vaatimus. Jos velallinen vastustaa täytäntöönpanomääräystä, menettelyn aikana tutkitaan vaatimuksen todenperäisyys. Hakemukseen on liitettävä todistus mahdollisten tuomioistuinmaksujen maksamisesta sekä valtakirja, jos hakemuksen jättää muu kuin kantaja itse.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Siviiliprosessilain 410 §:n mukainen täytäntöönpanomääräystä koskeva hakemus hylätään seuraavissa tapauksissa:

jos vaatimus ei täytä siviiliprosessilain 410 §:ssä säädettyjä edellytyksiä, eli se ei koske rahamääräistä tai muina korvattavissa olevina tavarina olevaa velkaa, jonka määrä on enintään 25 000 leviä, tai siviiliprosessilain 410 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvaa omaisuutta, taikka jos lomaketta ei ole täytetty asianmukaisesti. Tällöin hakemusta ei jätetä silleen, vaan se hylätään suoraan. Ainoastaan poikkeustapauksissa, jos kantaja ei ole käyttänyt hyväksytyä hakemuslomaketta tai on käyttänyt väärää lomaketta, tuomioistuin kehottaa häntä korjaamaan virheensä ja liittämään asianmukaisen lomakkeen antamaansa ilmoitukseen (siviiliprosessilain 425 §:n 2 momentti);

jos vaatimus on lain tai moraaliperiaatteiden vastainen;

jos velallisella ei ole pysyvää osoitetta tai rekisteröityä toimipaikkaa taikka tavanomaista asuinpaikkaa tai yrityksen kotipaikkaa Bulgariassa.

1.5 Muutoksenhaku

Osapuolet eivät voi hakea täytäntöönpanomääräykseen muutosta muuten kuin kustannusten osalta. Kantaja voi jättää toimivaltaiseen maakuntatuomioistuimeen (*okrazhen sad*) yksityisen valituksen, joka koskee määräystä, jolla hakemus hylätään joko kokonaan tai osittain. Valituksesta ei tarvitse toimittaa jäljennöstä sen tiedoksi antamista varten. Muutosta voi hakea myös tuomioistuimen päätökseen, jolla määrätään välittömästi täytäntöönpanosta siviiliprosessilain 417 §:ssä tarkoitettuja asiakirjoja koskevilla tapauksissa. Yksityinen hakemus välitöntä täytäntöönpanoa koskevan päätöksen kumoamiseksi on toimitettava yhtä aikaa täytäntöönpanomääräystä koskevan vastineen kanssa, ja sen perusteena voivat olla pelkästään siviiliprosessilain 417 §:ssä tarkoitetut asiakirjat.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Sen jälkeen, kun velallinen on saanut täytäntöönpanomääräyksen, hänellä on kaksi viikkoa aikaa vastustaa sitä tai jotakin sen osaa kirjallisesti. Hänen ei tarvitse esittää perusteluja, lukuun ottamatta seuraavia, siviiliprosessilain 414a §:ssä tarkoitettuja tapauksia:

– velallinen on täyttänyt veloitteensa

– velallinen ei ole aiheuttanut kuluja, koska hänen toimintansa ei ole antanut aihetta vaatimuksen esittämiselle. Tällaisissa tapauksissa vastalause on lähetettävä kantajalla huomautuksia varten kolmen päivän kuluessa. Jos kantaja ei esitä huomautuksia, tuomioistuin mitätöi täytäntöönpanomääräyksen kokonaan tai osittain, kuluja koskeva osa mukaan luettuna. Jos täytäntöönpanomääräyksen perusteella on annettu ulosottomääräys, myös se mitätöidään siviiliprosessilain 208 §:n mukaisesti.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos täytäntöönpanomääräys on annettu tiedoksi siviiliprosessilain 47 §:n 5 kohdan mukaisesti (tiedoksianto asianomaiseen osoitteeseen) ja velallinen esittää vastalauseen määräajassa tai jos tuomioistuin on kieltäytynyt antamasta täytäntöönpanomääräystä, tuomioistuin ilmoittaa kantajalle, että tämä voi nostaa kanteen saatavan vahvistamiseksi kuukauden määräajassa maksamalla asianmukaiset tuomioistuinmaksut. Lisäksi tuomioistuin määrää täytäntöönpanon keskeyttämisestä, jos on annettu siviiliprosessilain 418 §:n mukainen ulosottomääräys. Jos kantaja ei näytä toteen, että hän on nostanut vahvistuskanteen mainitussa määräajassa, tuomioistuin kumoaa täytäntöönpanomääräyksen kokonaan tai siltä osin kuin kannetta ei ole nostettu.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Siviiliprosessilain 416 §:ssä säädetään, että jos vastinetta ei esitetä määräajassa tai jos se peruutetaan, täytäntöönpanomääräys tulee voimaan ja tuomioistuin antaa sen perusteella ulosottomääräyksen, jota koskeva maininta lisätään täytäntöönpanomääräykseen.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Velallinen, joka ei ole saanut mahdollisuutta vastustaa kantajan vaatimusta, voi seuraavissa tapauksissa hakea muutosta muutoksenhakutuomioistuimessa yhden kuukauden kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon täytäntöönpanomääräyksestä:

täytäntöönpanomääräystä ei annettu hänelle asianmukaisesti tiedoksi;

täytäntöönpanomääräystä ei annettu hänelle henkilökohtaisesti tiedoksi, eikä hänellä ollut tiedoksiantopäivänä vakituista asuinpaikkaa Bulgariassa; hänen oli mahdotonta saada tietää ajoissa täytäntöönpanomääräyksen tiedoksi antamisesta, koska erityiset ja ennakoimattomat olosuhteet estivät sen; hän ei kyennyt toimittamaan vastinettaan erityisten, ennakoimattomien ja ylitsepäsemättömien olosuhteiden vuoksi.

Vaatimuksen vastustaminen ei keskeytä täytäntöönpanoa, mutta tuomioistuin voi lykätä sitä velallisen pyynnöstä, jos hän asettaa riittävän vakuuden (siviiliprosessilain 423 §:n 2 momentti).

Tuomioistuin hyväksyy vastalauseen, jos se toteaa, että edellä mainitut edellytykset täyttyvät. Jos muutoksenhakutuomioistuin hyväksyy vastalauseen sen vuoksi, että velallisella ei ole pysyvää osoitetta tai rekisteröityä toimipaikkaa taikka tavanomaista asuinpaikkaa tai yrityksen kotipaikkaa Bulgariassa, se kumoaa täytäntöönpanomääräyksen ja sen perusteella annetun ulosottomääräyksen. Muissa tapauksissa, jos muutoksenhakutuomioistuin hyväksyy vastalauseen, se lykkää annetun täytäntöönpanomääräyksen täytäntöönpanoa ja palauttaa asian piirituomioistuimeen. Piirituomioistuin puolestaan ilmoittaa kantajalle, että tämä voi nostaa saatavaa koskevan kanteen kuukauden määräajassa edellyttäen, että kantaja maksaa asianmukaiset tuomioistuinmaksut (siviiliprosessilain 423 §:n 3 momentti).

Velallinen voi lisäksi vastustaa tavanomaisessa menettelyssä saatavaa, jonka osalta täytäntöönpanomääräys on annettu, jos asiassa on ilmennyt uusia seikkoja tai jos on olemassa uusia merkittäviä asiakirjatodisteita, joista velallinen ei voinut olla tietoinen ennen vastustamista koskevan määräajan umpeutumista, tai velallinen ei voinut saada niitä haltuunsa kyseisessä määräajassa. Kanne on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona velallinen sai tietää uusista seikoista, tai päivästä, jona velallinen on saanut haltuunsa uudet asiakirjatodisteet, mutta viimeistään vuoden kuluessa siitä kun saatava on pantu pakolla täytäntöön (siviiliprosessilain 424 §).

Päivitetty viimeksi: 18/08/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.